

DC870
L462C

NGUYỆT HỒ

Lời Cô Đơn

Thơ

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA - DÂN TỘC
HÀ NỘI - 2000

* *Xuân đến
xuân đi
xuân trở
lại !*

* *Dời ta
không thể
tái xuân
xanh !*

NGUYỆT HỒ

NGUYỆT HỒ

Lời cô đơn
Thơ

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA DÂN TỘC
HÀ NỘI - 2000

Lời tựa:

Thơ Tình

CỦA CHÀNG TRAI YÊU ĐẤT

Nguyệt Hồ, tên thật của anh là Lương Văn Hồ. Anh hiện đang sống, làm việc từ thiện và suốt ngày vật lộn với đất đai, ngập lụt ở tận cuối tỉnh, bên bờ sông Đồng Nai, cửa khu rừng nguyên sinh Quốc Gia - Cát Tiên.

Anh sinh ra và lớn lên là để đánh vật với đất cát, chứ không phải để nâng niu, nắn nót, chải chuốt từng con chữ, từng câu thơ.

Trong bài: “Tôi làm thơ” anh đã viết:

*“Tôi làm thơ như tôi cuộc đất
Như ăn, như ngủ, như uống trà
Tôi làm thơ chân chất như là cỏ
Đừng trách cười tôi kẻ đại khờ...!”*

Không ai dám “trách cười” anh được. Bởi vì tất cả chúng ta được sinh ra là để làm người. Không có người nào sinh ra để làm nhà thơ, nhà văn bao giờ cả. Có ai đó trở thành nhà thơ, nhà văn, nhà hay đình gì đi nữa... thì có lẽ cũng tại cái duyên, cái số và do một cái cơ nào đó ban đầu tạo nên.

Trong bài “Tôi làm thơ” của anh, tôi vẫn trích một khổ ở phần trên, khổ dưới anh đã nói rõ cái cơ ấy:

*“Tôi làm thơ vì lỡ yêu ai
Mỗi chữ, mỗi câu, mỗi thơ dài!”*

Thơ đích thực bao giờ cũng xuất tại TÂM.

Nhiều điều chứa trong tâm ta, lòng ta say, tim ta rung động, nhưng ta không thể thốt ra nơi đầu lưỡi, chót môi được; ta chỉ còn biết nói với lòng ta, tâm ta rung lên thành tiếng thì đó chính là THƠ.

Tôi yêu những người vừa cuộc đất, vừa làm thơ và những bài thơ được viết ra từ tâm can của họ như vậy.

Những người có số may, sinh ra đã tài hoa, nói toàn những lời hay, ý đẹp, thốt ra lời nào cũng thành thơ, nhưng tâm hồn của họ trống rỗng, xơ cứng vì họ có yêu cái gì cụ thể đến nơi đến chốn đâu! Đọc thơ của họ ta có thể giật mình, lóa mắt vì những con chữ không hồn cứ nhảy múa trước mặt. Những bài thơ ấy làm sao rung động được lòng ta. Bởi nó không đồng cảm với ta, không an ủi, vỗ về và thủ thỉ với con tim của ta, thì có gì ta chấp nhận nó là thơ được!

Tập thơ “Lời Cô Đơn” của Nguyệt Hồ là một tập thơ tình vừa phải, có địa chỉ, có cả người thật và việc thật. Từng câu, từng bài của anh viết ra, tôi có cảm giác là anh đang tâm sự một mình.

*... "Sao em lỡ bỏ tôi đi
Để ngày tôi bỗng ôm ghì bóng tôi
Và rồi đêm xuống mờ cô
Canh ba cứ đến... nổi trôi ngoài trời...!"*

Bài: “Canh ba”

Những đêm “Mờ cô” ấy là cái duyên, cái cố, để lòng ta thai nghén và rồi đúng “chín tháng mười ngày” bài thơ - đứa con tinh thần của đời ta phải được sinh thành!

Trong bài “Trôi theo” anh có những ước mơ thật lạ và cũng rất đẹp, rất tình:

*“Đại khờ tôi đứng trong mơ
Như cành cây chết bên bờ của sông
Tình em cứ chảy xuôi dòng
Đâu hay có một nỗi lòng... trôi theo!”*

Chỉ có tình yêu một phía, tình yêu cô đơn nhưng rất mãnh liệt thì anh mới viết được:

*“Nếu em là nước mắt
Tôi xin làm bờ mi
Nếu em là lửa tắt
Tôi xin làm tàn tro
Của anh và của em
Của cây và của cỏ
Của Thơ và của Hoa
Đợi chờ lá vàng úa!*

Bài “Nếu”

Người ta nói: Hy vọng là màu xanh. Nhưng đời người của mỗi chúng ta lại quá ngắn ngủi so với ước vọng. Vậy có lẽ đúng, khi anh nói “Đợi chờ là vàng úa”. Sự vàng úa có lẽ bắt mầm từ trong trái tim cô đơn của ta.

Dù có bị vàng úa đi chăng nữa, thì cái tình yêu một phía ấy cũng đã đi cùng ta, đã giúp ta đi đến cõi mơ màng, thanh cao và đẹp đẽ hơn - ĐÓ LÀ CÔI THƠ.

*“Từ đó thơ tôi trải khắp đời
Kéo cả hồn tôi lên tận trời!”*

Xin cảm ơn thi sĩ của đất - Nguyệt Hồ
Xin trân trọng giới thiệu cùng các bạn.

*Xuân Tân Ty - 2001
Phạm Vũ*

TÔI LÀM THƠ

*Tôi làm thơ như tôi cuộc đất
Như ăn, như ngủ, như uống trà
Thơ tôi chân chất như là cỏ
Đừng trách cười tôi kẻ dại khờ
Tôi làm thơ vì lỡ yêu ai
Mỗi chữ, mỗi thở dài
Từng đêm thức trắng từng đêm mộng
Thương quá người ơi... nhớ chẳng phai
Nhưng người có hiểu... nơi xa lắm
Có thấy hoàng hôn chốn núi rừng*

*Có thấy mưa bay và gió cuốn
Một tâm hồn khắc khoải... rưng rưng
Vẫn biết mình yêu là cách trở
Càng đậm đà tha thiết mến thương
“Riêng tôi là vậy, xin ai đó”
Có để nơi lòng chút vấn vương .*

Cát Tiên - 22/11/1999

MONG ĐỢI

*Đêm thao thức mơ màng giấc điệp
Ngày băng khuâng cho kiếp đa đoan
Gẫm xưa nay tạo hóa hồng nhan
Đã nhiều nỗi dây oan trói buộc
Em là một đóa hoa trong suốt
Của bình minh trong ánh kim cương
Giữa rừng mai trong buổi tà dương
Để ong bướm trăm đường lui tới
Em sống một mùa xuân phơi phới
Một tâm hồn chưa gợn chút nhơ
Đời ái ân ai nữ làm ngơ
Trước vẻ mặt nên thơ kiều diễm
Vẻ mặt ấy ngàn vàng khó kiếm
Tâm hồn em thật hiếm trong đời
Em ơi số mệnh tại trời
Em đã sống cuộc đời lam lũ.*

*Dòng đời chảy, thân em vẫn cứ
Chịu xông pha đủ thứ nhọc nhằn
Thân ngọc ngà phải chịu long đong
Anh thấy thế mà lòng đau đốn
Em biết chẳng ngày ngày chiều sớm
Nhớ tới em rơm rớm dòng châu
Đã mấy đêm trắng sáng suốt đêm thâu
Lòng se sắt quặn đau nhiều nỗi
Anh ước vọng đường tơ đừng lỗi
Để tình anh được thắm duyên em*

12/01/1975

MUỘN RỒI

*Nhìn em anh thấy hay hay
Càng nhìn càng đắm càng say càng nồng
Sao em chẳng chịu lấy chồng ?
Đời em như cánh hoa hồng tàn đi
Em như một đoá Trà mi
“Con ong đã tỏ đường đi lối về” (*)
Hay vì em quá mãi mê
Con đường danh vọng không hề nghĩ thân
Bây giờ em thấy chưa cần
Sau này em nghĩ tủi thân muộn rồi*

Cát Tiên 01/1996

SỨC XUÂN

*Ái về thăm chiến khu xưa
Cát Tiên tình nghĩa ngày xưa đợi chờ
Nơi đây tên có bao giờ
Ngàn trăm năm trước không ngờ hôm nay
Khai hoang phục hóa đêm ngày
Có đất sản xuất ruộng cày khắp nơi
Điện sáng khắp cả bầu trời
Giao thông đi lại tuyệt vời khác xưa
Ruộng đồng cày cấy sớm trưa
Nơi đây khi hậu nắng mưa thuận hòa
Bà con Nam Bắc gần xa
Miếng thuốc tương ái, chén trà tương thân
Về đây khách đã khen thăm
Cát Tiên nay thấy sức xuân dậy tràn*

6/1996

TÂM TÌNH

*Yêu em da trắng mịn mà
Yêu em mái tóc thật là dễ thương
Hôm qua mới gặp trên đường
Đôi lời tâm sự đã vương chút tình
Đêm về tâm sự một mình
Trong mơ chợt tỉnh chuyện tình đắm say
Nỗi lòng sao thấy đắng cay
Đã thương chẳng được... rứt ray trong lòng
Nỗi niềm canh cánh ước mong
Yêu nhau chôn chặt vào trong đợi chờ
Yêu nhau chợt đến bất ngờ
Yêu nhau qua những vần thơ nỗi lòng...*

01/1997

BẤT NGỜ CHO ANH

*Mới đây như giờ hôm nào
Trong lòng cảm thấy xôn xao bồn chồn
Người yêu anh đẹp tâm hồn
Xa xa thấy bóng để hồn dỗi trông
Gió mưa hiu hắt ngoài đồng
Chạnh lòng thầm nghĩ đợi trông một mình
Trời xui chi nỗi bất bình
Gặp nhau chẳng kịp tỏ tình với nhau
Ấy là thêm một nỗi đau
Em nên giữ trọn trước sau một lòng
Giữ cho tứ đức tam tòng
Với em anh vẫn ước mong từng ngày
Mong cho lửa bén men say
Mong cho tao ngộ một ngày bên anh
Tâm đã nguyện ắt sẽ thành
Dù cho hết cả xuân xanh vẫn chờ
Thỏa lòng bao nỗi ước mơ
Cái hôn em tặng bất ngờ cho anh*

7/1997

CÁI Ô TẶNG NGƯỜI

*Dưới mưa em đứng trong ô
Mênh mang như đứng bên hồ thân thương
Tay cầm ô những vẩn vơ
Người trao tặng nó như đường đầu đây
Nỗi niềm ô để giải khuây
Trong mưa vũng bước có cây ô dù ...
Đầu cho sương tuyết mịn mù
Bên hồ như có tiếng ru gọi lòng
Thỏa tình bao nỗi ước mong
Dưới mưa em vẫn đứng trong ô dù*

23/10/1997

HOA GIỮA RỪNG

*Giữa rừng thấy một đóa hoa
Đố ai dám nhận là hoa của mình
Hoa cười chúm chím xinh xinh
Đố ai dám nói hoa mình là đây*

*Mai đứng bên Hồ duyên dáng đẹp
Tình em giữ mãi kỷ ức anh
Hồ Gươm xanh biếc một dòng
Bóng em in đậm trong lòng Hồ Gươm.*

01/1998

CÂY DỪA

*Sao em lại đứng một mình
Gió lay lay cả thân hình em nghiêng
Sao em chẳng có bạn hiền ?
Một mình em vẫn thản nhiên vẫy chào
Dáng em thanh mảnh ngọt ngào
Mát lòng chiến sĩ đồng bào gần xa
Đường hành quân anh đi qua
Có em che chở thay tà nguy trang
Nắng mưa em chẳng có màng
Hiên ngang em đứng đàng hoàng một thân .*

1/4/1998

NGƯỜI THƯƠNG ĐÂU NÀO

Sao em quá đổi đắng cay.
Trách cho bà Nguyệt trót xe tơ hồng.
Nếu cần em cứ sang sông.
Có anh đang đợi đang trông từng ngày.
Ấy là cơ hội vận may.
Chúng ta hạnh phúc chung tay xây nên.
Quê hương ngày một tiến lên.
Có ta đóng góp dựng nên cơ đồ.
Quê ta sông núi nhấp nhô.
Mây bay tuyết phủ mặt hồ thân thương.
Nỗi niềm sao cứ vấn vương.
Trong mơ chợt thấy người thương đâu nào?

DC. 426/15

THĂM ĐẢO CÔN SƠN

*Côn sơn biển rộng mênh mông
Hàng Dương thẳng tắp cờ hồng tung bay
Bao năm khói lửa dạn dày
Máu đào rướm đỏ bởi tay quân thù
Bao năm đen tối mịt mù
Vững lòng yêu nước nghìn thu không mờ
- Người ngã xuống dựng cờ bất tử
- Người đứng lên quyết giữ giương cao
Không để nhục chí anh hào
Dù cho chuồng cọp không nao núng lòng
Gương liệt sĩ Lê Hồng Phong
Cùng bao đồng đội ở trong nhân quần
Cảnh tù ngục khổ muôn phần
Khổ sai, lao dịch lưng trần dầu phôi...
Làm người nhục nhất trên đời
Tham sống sợ chết tiếng đời thị phi*

(*) Nghĩa trang Hàng Dương, chôn tù nhân thành hàng thẳng tắp
(Bài thơ nói về người tù côn đảo)

Làm trai xứng đáng nam nhi
Xông pha trận mạc chết ghi sử vàng
Phá tù ngục chống bạo tàn
Dù cho cực khổ gian nan chí bền
Càng áp bức càng đứng lên
Máu xương bồi đắp xây nền tự do
- Đã chiến đấu chẳng lo khiếp sợ
- Đòi kẻ thù trả nợ máu xương
Nhà lao địa ngục pháp trường
Đồng lòng đứng dậy bạo cường, phá tung
Gương chị Sáu nữ anh hùng
Hô to khẩu hiệu chuyển rung đất trời
Làm trai sống ở trên đời
Nếu thác cũng phải rạng ngời thanh danh

10/5/1999

MAI VẼN LÀ MAI

*Mai đứng giữa rừng vẫn là “Mai”
Bà ba phát phối gợi lòng ai...(?)
Cái đẹp trong em không phải sắc
Dịu dàng thanh thoát cảnh thiên thai*

*Mơ màng thấm thoát giọng hồn thơ
Anh hỏi trong em có “hững hờ”
Lời hay ý đẹp em còn giữ
Để mãi mình anh nỗi đợi chờ*

Cát Tiên-05/11/1999

ĐẬM ĐÀ SỨC XUÂN

*Trông em đâu dám mơ màng
Nhìn em đâu phải một nàng tiên sa
Gần em mới thấy đậm đà
Nỗi lòng chưa xót thật là thương ai...’’?’’
Thức đêm mới biết đêm dài
Gần nhau mới tỏ một hai sự tình
Thương em chèo chống một mình
Lênh đênh sóng gió gập ghềnh biển khơi
Giữa dòng lái gãy, chèo rơi
Chạnh lòng phận gái một thời đã qua
Thương em tuổi sắp xế tà
Nhưng lòng cứ vẫn đậm đà sức xuân .*

Cát Tiên-05/11/1999

LỜI CÔ ĐƠN

Em về khuất nẻo đường xưa
Khuất trắng, khuất nắng, khuất mưa... sao đành
Này em cứ mỗi bình minh
Ruột tôi... hoài nỗi một mình với thơ
Nhớ ai... nhớ đến thần thờ
Nhìn trang giấy trắng cũng ngơ ngẩn buồn
Những lần công tác qua truông
Thấy con suối chảy nhớ nguồn nguyên sơ
Nhớ ai như một nàng thơ
Có đôi mắt biếc có bờ môi xanh
Hiền ngoan giọng nói trong lành
Giống con chim hót trên cành tình yêu
Em về còn lại những chiều
Nhớ nhung tôi đứng buồn thiu nhìn trời
Nhớ nhung tôi gọi người ơi
Để mình tôi hát những lời cô đơn...

Cát Tiên-10/11/1999

CHIÊM BAO

*Tôi không phải là mây
Sao người về như gió
Tôi không phải là cỏ
Sao người tặng đất tiên*

*Không phải là mây... vẫn bay
Không phải là cỏ vẫn mọc
Đất tình ơi! Ngà ngọc
Gió yêu ơi thổi hoài*

*Bao giờ mây được dừng
Bên khung trời mùa xuân
Bao giờ cỏ được xanh
Trên đất yêu hiền lành*

*Giấc mơ nào không đẹp
Khi mộng đời dăng cao
Ước mơ nào không thật
Nếu không là chiêm bao.*

Cát Tiên 15/11/1999

SỰ THẬT ÊM ĐỀM

*Tôi muốn làm châu chấu
Ẩn trong thảm cỏ xanh
Để nhìn em gót ngọc
Đi dạo quanh một mình*

*Tôi muốn làm cành cây
Em, con chim hồng hạc
Chỉ một lần ca hát
Rồi bay vào trong mây*

*Tôi muốn làm dòng sông
Cho thuyền em nhẹ lướt
Về đến biển mênh mông
Sông và thuyền trong suốt*

*Tôi muốn làm khúc nhạc
Cho em hát trọn đời
Hát cho tình ta mãi
Sống dài như đất trời*

*Tôi muốn làm chiếc tổ
Cho em ngủ hồn nhiên
Thả hồn vào cõi mộng
Mộng và mơ dịu hiền*

*Tôi muốn làm bài thơ
Viết chữ đầu hoa mai
Cho mùa xuân đến đọc
Vọng về chốn thiên thai*

*Ước mơ nhiều vậy đó
Nhưng em ơi! Em ơi!
Biết bao giờ toại nguyện
Thành sự thật hồi trời!*

Cát Tiên, 18/11/1999

VỀ ĐÂU HỒI NGƯỜI

Em về như khúc ca dao
Hát ru trong giấc chiêm bao một người
Em về để lại nụ cười
Mới hôm nào ngỡ đã mười năm qua
Em về có kẻ trông xa
Thấy mây, thấy khói ngỡ tà áo bay...
Rượu nồng chưa uống thấy cay
Em về... đêm cũng như ngày buồn tênh
Đất trời cao rộng mông mênh
Vẫn không chứa hết cái tên của người
Xuân này thêm nữa mấy mươi
Mà sao vẫn cứ như thời xuân xanh
Khép lòng sao nỡ cho đành
Để anh mở giúp hay dành cho ai?...
Năm canh thức trọn đêm dài
Sao em buông thả phí hoài tuổi xuân
Chạnh lòng sao thấy băng khuâng
Cảm thương phận gái gian truân nhịp cầu
Mấy mươi năm mối tình đầu
Tóc xanh điểm bạc... Về đâu hồi người.

Cát Tiên, 18/11/1999

NƯỚC CHIỀU TRÔI

*Sông Đồng - Nai - Nước chiều trôi
Tôi trèo lên đỉnh ngọn đồi ngắm mây
Một làn gió mát hây hây
Cánh chim lẻ bạn đâu đây bay về
Bỗng dưng lòng dạ tái tê
Ước chi tôi được ngồi kề cạnh mai (!!!)
Xuống đồi chiều nắng tàn phai
Con đường tuy ngắn... bỗng dài quá thôi.*

Cát Tiên-20/11/1999

NGƯỜI VỀ CÁT TIÊN

*Em về Cát Tiên ngõ tiên sa
Bầu trời trong sáng với thơ ca
Nhìn em tôi giống như chú Cuội
Bởi chị Hằng bỏ gốc cây đa
Từ đó cánh mai vàng rụng rã
Mùa xuân tôi tưởng của riêng ai
Thay cho hoa cúc vàng rợp nắng
Đỏ rực trong tôi suốt canh dài
Từ đó em như hoa “Ti-gôn”
Em giang tay ôm hết hoàng hôn
Mắt em ngong ngóng về hướng Bắc
Thổi buốt hồn tôi cơn gió Đông
Từ đó... thơ tôi trải khắp đời
Kéo cả hồn tôi lên tận trời*

20/11/1999

TÔI NHỚ - TÔI THƯỜNG

*Rồi một sáng mùa đông mưa buồn lắm
Cánh đồng xanh như đắp tấm chăn mù
Những dãy núi đứng ôm bầu rượu nóng
Say ngả nghiêng trong giá lạnh tàn thu
Chợt tôi nhớ đến nẻo nùng nổi nhớ
Ôi! Một người có đôi mắt sâu căng
Có giọng nói như giọng đàn trầm lắng
Có nụ cười như nụ Hạ - Huyền - Trắng
Và người ấy có cái tên kiều diễm
Của một loài hoa... dành cho đẹp mùa xuân*

Người ấy có bao điều bí mật
Giấu trong tâm đầy cả sắc hương
Người ấy đến... rồi đi... đi xa lắc
Nhưng vẫn gần, như ở sát bên tôi
Trong giấc ngủ tôi ôm người như thể
Ôm trong tay... ngây ngất một làn môi
Ôi! Người ấy... có hay gì không nhỉ?
Có biết gì khi tôi nhớ tôi thương
Hay người chỉ cánh chuồn chuồn trong nắng
Bay, bay, bay... đùa với gió muôn phương ?

Cát Tiên, 25/11/1999

TƯƠNG TƯ

*Thuyền đã trôi xuôi dòng
Em còn đợi sông xưa bến cũ
Mai vẫn tươi rực màu thắm đỏ
Bởi nơi đâu hoa lại lìa cành
Đời nhiều cay đắng thế đó
Những mong, duyên thắm đượm màu
Ngờ đâu dang dở để sầu lòng mai
Tiếc thay một đắng anh tài
Tham thuyền bỏ lái phí hoài lòng em
Song the cửa đóng buồng rèm
Thương người số phận biết tìm nơi đâu...?
Em như ăn phải miếng trầu
Miệng cười môi đỏ dạ sầu tương tư.*

Cát Tiên, 01/12/1999

CHỚM NỞ

*Cô nghệ sĩ tươi như hoa chớm nở
Mắt em nhìn như chào đón bình minh
Như say sưa trong nắng sớm chờ ai?...
Thoảng hương ngát đóa hồng lay trước gió
Thắm màu xanh - áo màu xanh hôm nọ
Đóa hồng... cùng hai nụ đỏ lung linh
Vẻ em cười càng ngấm càng xinh
Chàng trai nọ duyên tình mơ ước
Xây đẹp đời đất nước quê hương
Lời thơ ca, em bay khắp bốn phương
Làm thốn thức lòng người ham mê
Như hoa xuân nở rộ giữa mùa xuân
Em đi rồi quang cảnh cũng băng khuâng
Lòng se thắt mong chờ ngày trở lại
Với lời ca tiếng hát hôm nào
Em đã tặng cho bao người thương mến*

Cát Tiên - 26/12/1999

CÙNG EM

*Trời xanh ấm áp trong lành
Hằng Nga soi sáng lòng anh êm đêm
Âm thanh thốn thức thâu đêm
Tiếng loa văng vẳng gọi thêm nỗi lòng
Trống thanh như tiếng nói trong
Hòa âm phối khí mà lòng thấy vui
Chạnh lòng em vẫn cúi cúi
Mải lo buôn bán, chôn vùi tuổi xuân
Tiếng đàn lạc phách băng khuâng
Con thuyền doanh nghiệp gian truân em chèo
Tuổi em đâu phải tuổi mèo
Mà sao chịu cảnh leo trèo khổ thân
Thương em thương chín mười phần
Anh xin góp một chút xuân cho đầy.*

01/01/2000

NHỚ NHUNG

*Ngày xuân rợp ánh cúc vàng
Là ngày hạnh phúc ngập tràn niềm vui
Thương em số phận cút cui
Trong lòng tôi thấy bụi ngùi xót xa
Thương người trong bộ bà ba
Sao mà chân chất như là người yêu
Ngày xuân xe, áo dập dề
Sao tôi cảm thấy buồn thiu một mình
Ngày xuân như cảnh bình minh
Mình tôi vui với thân hình cành mai
Đêm xuân thốn thức canh dài
Tâm tình với một hoa mai dịu dàng
Cách nhau chỉ một tấc gang
Mà sao lòng vẫn bàng hoàng nhớ nhung.*

01/01/2000

ƯỚC MONG

*Chiều chiều ra đứng bờ ao
Nhìn thiên nga lội mà sao thấy buồn
Muta rơi như lệ trào tuôn
Dặm đường lững thững như đường trong mơ
Nhớ ai ánh mắt mập mờ
Thiên nga sao nở hững hờ với ta
Đường đi dặm bước còn xa
Thấy trăng tưởng nắng, thấy ta tưởng người
Xuân này thêm nữa mấy mươi
Mà sao em vẫn vui cười hồn nhiên
Trông em lắm nỗi ưu phiền
Hay cùng anh hãy kết duyên tơ hồng
Thỏa lòng bao nỗi ước mong
Cùng thiên nga lội ở trong hồ này.*

02/01/2000

CHẦM CHẬM

*M*ùa xuân về chậm chậm
Đi vào hồn của tôi
Bước chân em chậm chậm
Đi trong tình yêu đời

*N*hư hôm qua...ừ nhỉ
Một người đi trên cầu
Một người buồn dưới nước
Nước và em...trôi trôi

*Đ*ường nhân gian rộng quá
Lòng thì thắm đêm thâu
Tình yêu đang buốt giá
Nào ai hiểu cho đâu

*Phải Nguyệt Nga đấy không
Nhìn anh sao không nói
Phải là tôi đấy không
Sao lòng mình bối rối*

*Nga ơi! Đời lộng lộng
Trôi hoài trong chiêm bao*

10/01/2000

CHIỀU NAY

*Rồi một chiều...chiều tím em ơi!
Tôi đứng ngắm dòng sông lơ lững chảy
Ngắm những vạt mây vàng trôi dưới đáy
Gửi lòng mình, nỗi nhớ đi xa*

Tôi thầm gọi Nguyệt Nga - Nguyệt Nga

*Ôi nàng tiên trong thương nhớ của tôi!
Có hiểu một người nơi núi rừng đơn lẻ
Tóc chớm bạc mà tâm hồn thơ trẻ
Bởi nụ cười ai...xanh mãi không thôi
Ôi! Chiều nay - chiều nay - chiều nay
Tím của chiều hay lòng tôi tím
Nguyệt Nga ơi! Tình em giăng bên
Kín hồn tôi...tím cả chiều nay.*

12/01/2000

TRÊN NÚI

*Sáng nay mây trắng vờn trên núi
Giống áo em bay nắng buổi chiều
Tôi buồn tôi viết bài thơ nhớ
Gửi nắng mang về tới cõi yêu*

*Người yêu tôi có làn môi đỏ
Như rót vào tôi những nụ hôn
Người yêu tôi có đôi mắt mộng
Như chảy vào tôi những dòng sông*

*Bích có phải màu xanh không nhỉ
Nguyệt có phải là trăng của trời
Tôi gọi âm thầm trong thương nhớ
Hỡi người!...Người có biết cho tôi.*

15/01/2000

BÂNG KHUÂNG

*Dòng sông nào không lạnh
Chảy về đâu xuôi về đâu?
Biển trùng trùng sóng bủa
Trời thênh thang...muôn màu*

*Lần gặp nhau anh về
Thương em như là sông
Gặp biển ngàn sâu thăm
Yêu em như là nắng
Bị bóng đêm xóa nhòa*

*Trăng ơi! Tình yêu rộng
Biển không bằng lòng anh
Sông dài ai biết tuổi
Trời đất rộng mệnh mỏng*

*Đời vẫn nhiều cát bụi
Mái đầu ta vẫn xuân
Em có nghe lời gió
Hát khúc tình băng khuâng*

16/01/2000

THIÊN THU

...Bắt đầu cho mùa thu

“Nguyệt Nga - soi sáng lòng Hồ”

Lung linh trong đêm mộng

Quyện nhau trong đêm thương

Bắt đầu vào mùa thu

Mong em thành hoàng hậu

Anh được làm người hầu

Gác tình yêu thiên thu

20/01/2000

MÙA XUÂN... EM Ở ĐÂU

*Mùa xuân con én bay khắp chốn
Em ở đâu... và tôi ở đâu (?)
Trời ơi ! Ai biết trông thương nhớ
Có một tâm hồn lơ lửng nhau...*

20/1/2000

CANH BA

Hình như thức hết canh ba
Để lòng hứng giọt mưa sa ngoài trời
Hình như có một con dơi
Nghe đôi cánh mỏng bên lời muỗi kêu
Hình như có một buổi chiều
Bơ vơ những tiếng gà kêu lạc bầy

Tôi thành một gã người say
Nhớ ai gục xuống heo may cuộc đời
Nhớ em tôi vẫn mỉm cười
Bóng tôi và bóng của trời cận ly

Sao em nỡ bỏ tôi đi
Để ngày tôi bồng ôm ghì bóng tôi
Và rồi đêm cứ mờ trôi
Canh ba cứ đến cứ trôi ngoài trời...

22/01/2000

XA XÃM

*Tôi treo trên tường tấm lịch
Bóc tờ đầu, gọi một ngày xuân
Tôi treo mối tình trong mộng
Người về...sao quá xa xăm (?)*

25/01/2000

XUỐNG CHIỀU

*Khi em nghiêng nón xuống chiều
Là anh nghiêng hết tình yêu lên trời
Nhớ thương buồn quá em ơi!
Bóng trăng nào ngủ trong lời thở than !!*

*Những đêm nghe gió mưa tràn
Anh ôm tình mộng ngỡ ngàn chiêm bao
Chiều chẵn em...ấm...nơi...nào (?)
Để cho anh...lạnh - vì - sao - hỡi - người (?)*

*Tình ta một thoáng thở dài
Hình như em đã xé bài thơ anh.*

25/01/2000

NGƯỜI XA

*Người xa...xa lắm...tôi buồn lắm
Mây khói nào trôi ở cuối trời (!!)
Tôi thấy người về...như thăm thẳm
Khép mối tình nồng trong mưa rơi.*

26/01/2000

NẾU...

*Nếu em là nước mắt
Tôi xin làm bờ mi
Nếu em là lửa tắt
Tôi xin làm tàn tro*

*Nếu em là chiếc áo
Tôi xin mặc trọn đời
Nếu em là biển rộng
Tôi xin làm thuyền bơi*

*Em ơi! Tình đẹp quá
Nếu yêu chớ lọc lừa
Em ơi! Tình là chỉ
Luồn vào kim hay chưa?*

Nắng mưa là cuộc đời
Cho tình yêu chơi vơi
Nắng mưa là hạnh phúc
Của đất và của trời

Của anh và của em
Của cây và của cỏ
Của thơ và của hoa
Đợi chờ là vàng úa!

28/01/2000

TRÔI THEO

*Quen người đã trọn một năm
Mà sao trăng cứ mãi nằm trên cao
Yêu người bởi nét ca dao
Ngẩn ngơ khi đứng bên cầu nhìn sông
Biết đâu người đã có chồng ?
Biết đâu bến đực...đã nồng tình trong ?*

*Nước trong chưa phải là sông
Người về! Ngả nón xuôi dòng với ai ?
Dòng sông bến đực chưa phai
Mà lòng người đã một mai hững hờ*

*Dại khờ tôi đứng trong mơ
Như cành cây chết bên bờ của sông!
Tình em cứ chảy xuôi dòng
Đâu hay có một nỗi lòng...trôi theo.*

01/02/2000

NHỚ XUÂN

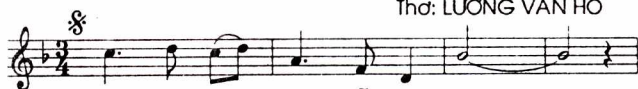
*Thuyền chao vì bởi sóng chao .
Gió lùa qua ngọn cây sào đu đưa .
Hạt sương rơi nhẹ lùa thưa .
Trên cành mai nở đong đưa dịu dàng .
Ngày xuân sao nở vội tàn .
Để lòng...thốn thức bàng hoàng nhớ xuân .*

Tháng 03/2000

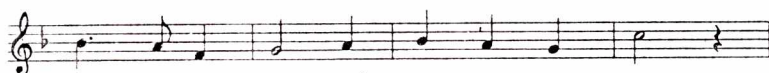
Mai vẫn là mai

Nhạc: PHẠM DUY THANH

Thơ: LƯƠNG VĂN HỒ

Mai đứng giữa rừng vẫn là "Mai"

Chiếc áo bà ba phất phới gọi lòng ai ?

Cái đẹp trong em không phải sắc

Dịu hiền cõi mở nỗi ước mong.

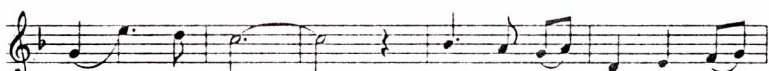
Chiếm ngự tim em bao nguyện ước

Mơ màng thấm thoát giọng hồn thơ. Anh

hỏi trong em có "hững hờ" Nỗi lòng hỏi

hỏi trong mơ Với bao ý đẹp em giữ

trọn Để lại mình anh nỗi đợi chờ !

Đậm đà sức xuân

Nhạc: PHẠM DUY THANH
Thơ: LƯƠNG VĂN HỒ

Trông em đầu đám mơ màng, nhìn em đầu phải một nàng tiên
sa. Gần em mới thấy đậm đà, nổi lòng chua xót thật là thương
ai? Thức đêm mới biết đêm dài, gần nhau mới tỏ một hai sự
tình. Thương em chèo chống một mình, lênh đênh sóng gió gập ghềnh biển
khơi. Giữa dòng lái gầy chèo rơi, chạnh
lòng phận gái một thời đã qua. Thương em tuổi sắp xế
tà. nhưng lòng cứ vẫn đậm đà sức xuân. (Nhạc dạo)
(Trông)

Tương tư

Nhạc: PHẠM DUY THANH

Thơ: LƯƠNG VĂN HỔ

Thuyền đã trôi xuôi dòng em còn
đợi sông xưa bến cũ. Mai vẫn tươi rực màu
thắm đỏ bởi nơi đâu hoa lại lia cành ?
Đời nhiều cay đắng thế đó những mong duyên thắm được
màu, ngỡ đâu dang dở để sầu lòng mai.
Tiếc thay một đắng anh tài tham thuyền bỏ
lái phí hoài lòng em. Song the cửa đóng buồng rèm
thương người số phận biết tìm nơi đâu ? Em như ăn phải
miếng trầu, miệng cười môi đỏ dạ sầu tương
tư. ...sầu tương tư.

Thăm lại chiến khu xưa

Thơ : LƯƠNG VĂN HỔ

Nhạc : QUANG HƯỜNG

Slow Rock

Đây chiến khu Đ ngày xưa chống
Thăm chiến khu xưa gọi lên nổi

Mỹ. Đây bãi chiến trường đạn bom xé nát
nhỏ. Những tháng năm dài đội bom tránh pháo

C hai trăm nổi mạch Bắc Nam
Anh giao liên dưới đạn pháo rang

Người thông tuyến đã không còn trở về nhưng vẫn
Vượt qua lưới đạn quân thù đan dày. Những lần

sống trong tâm hồn bao người. Vẫn còn
tiền công tiêu diệt quân thù. Những lần

ghi chiến công muôn đời sau. Vẫn còn
qua suốt sâu. qua đèo cao. Vẫn đọng

mãi với đất nước mãi với thời

gian. Khu Đ bây giờ đổi thay cùng quê

hương. Trong xanh mây trời ngàn cây rừng lao

xao. con sông êm đềm gọi gió chiều miền man. Vút

cao cánh diều Đây đồng
Những ngày

lúa chín tung bông reo cười kia dòng nước mát dâng tràn
chiến đấu tiêu diệt quân thù, để giành chiến thắng cho mảnh

cho đời, nụ cười vang vang, ánh điện sáng vui muôn vạn
đất này, để rồi hôm nay xây đời

lối. Những ngày...

mới trên chiến trường xưa

Chiêm Bao

Nhạc : PHẠM DUY THANH

Thơ : LƯƠNG VĂN HỔ

Slow Rock (5/4)

Tối

không phải là mây; sao người về như gió, tôi

không phải là cỏ sao người tặng đất tiên? không phải là

mây vẫn bay bay, không phải cỏ vẫn mọc, đất

tinh ơi ngà ngọc gió yêu ơi thổi hoài

Bao giờ mây được dừng bên khung trời mùa xuân

bao giờ cỏ được xanh trên đất yêu hiền lành?

Giấc mơ nào không đẹp khi mộng đời dâng cao,

1. ước mơ nào không thật nếu không là chiêm bao?

2. ... ước mơ nào không thật nếu không là chiêm bao?

(nhỏ dần để kết)

- MỤC LỤC -

Thơ

Trang

Tôi làm thơ	07
Mong đợi	08
Muộn rồi	10
Sức xuân	11
Tâm tình	12
Bất ngờ cho anh	13
Cái ô tặng người	14
Hoa giữa rừng	15
Cây dừa	16
Người thương đâu nào	17
Thăm đảo côn sơn	18
Mai vẫn là mai	20
Đậm đà sức xuân	21
Lời cô đơn	22
Chiêm bao	23
Sự thật êm đềm	24
Về đâu hơi người	26
Nước chiều trôi	27
Người về Cát Tiên	28
Tôi nhớ tôi thương	29
Tương tư	31

Chớm nở	32
Cùng em	33
Nhớ nhung	34
Ước mong	35
Chầm chậm	36
Chiều nay	38
Trên núi	39
Bằng khuôn	40
Thiên thu	41
Mùa xuân em ở đâu	42
Canh ba	43
Xa xăm	44
Xuống chiều	45
Người xa	46
Nếu	47
Trôi theo	49
Nhớ xuân	50

Thơ Thơ phổ nhạc

Mai vẫn là mai	Duy Thanh	51
Đậm đà sức xuân	Duy Thanh	52
Tương tư	Duy Thanh	53
Thăm lại chiến khu xưa	Quang Hường	54
Chiêm bao	Duy Thanh	56

LỜI CÔ ĐƠN

Thơ Nguyệt Hồ

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA DÂN TỘC

19 Nguyễn Bình Khiêm, Hà Nội

Chịu trách nhiệm xuất bản

PGS-TS HOÀNG NAM

Biên tập	: VĂN LÂM
Bìa	: LƯƠNG VĂN HỒ
Kỹ thuật vi tính	: HÙNG HẢI
Sửa bản in	: DIỆU HÀ

*In 500 cuốn khổ 12,5 x 20 cm tại Xí nghiệp In Lâm Đồng.
Giấy phép trích ngang kế hoạch xuất bản số
1223/VHDT-KHTV do Nhà Xuất bản Văn hóa Dân tộc cấp
ngày 13/12/2000. In xong và nộp lưu chiểu tháng 1-2001.*

LƯƠNG VĂN HỒ

Bút danh : Nguyệt Hồ

Sinh ngày : 18/02/1950

(Năm Canh Dần)

Chánh quán: Cát Tài, Phù Cát,
Bình Định

Trú quán : Xã Phù Mỹ,

Cát Tiên-Lâm Đồng

Tham gia cách mạng 01/03/1965-

Nguyên trưởng phòng Văn Hóa -

Thông tin Kiểm Giám đốc TT Văn

Hóa - TT

- Ủy viên BCH hội CTĐ tỉnh Lâm Đồng
- Chủ tịch hội CTĐ huyện Cát Tiên

*** Tham gia xuất bản:**

- *Cát Tiên đất gọi*

- *Buồn qua bóng đời*

- *Nguyệt Hồ thơ*

ĐTCCQ : 063 884 245

NR : 063 884 152

* Mừng xuân
thế kỷ
nở muôn
hoa...

* Hãy có
niềm tin
vườn tôi
xa...

NGUYỆT HỒ

Giá : 10.000^d

NGUYỆT HỒ

Thơ

Lời cô đơn